

Benedicció del Camp del Tennis Club San Celoni i entrega d'un artístic pergami

El diumenge dia 4 del corrent, per el Reverent Senyor Rector Arxiprest d'aquesta parròquia, fou beneït el Camp de joc del «Tennis Club San Celoni», acte que va ésser presenciat per nombrosa concurrència de socis i famílies.

Acabada la breu cerimònia, tots als assistents a la mateixa varen traslladar-se a l'Hotel Suís per tal de fer entrega a Don Carles Damm del pergami nomenant-lo President Honorari de l'Entitat.

La festa va celebrar-se en el suntuós *hall* de l'Hotel, convenientment disposat a l'efecte, i que resultà quasi insuficient degut a la nombrosa concurrència que amb la seva assistència volgué així testimoniar la seva consideració a l'homenatge.

Una Orquestrina, desgranant quelques ballables, obrí la festa. Després, el Sr. Eduard Torras, com a Secretari del «Tennis Club» explicà en curta peroració el significat de la festa, seguint-lo en l'ús de la paraula el digne President efectiu Don Josep Puig, qui en paraules entelades per l'emoció feu entrega al Sr. Damm del pergami, donant lectura del seu contingut.

Cal fer constar que el citat pergami, luxosament enquadrat, és una verdadera obra d'art, deguda a la ploma de l'expert artista En Guillem Rodríguez, germà de la senyoreta Sara que conviu amb la família de D.ª Enriqueta Puig.

A continuació En Marí Domenech, de la Secció de Cultura del Club tennista, llegí aquest sonet, original, que amb gust transcrivim, i que fou amb justícia aplaudit.

ENCOMI

Al generós Sr. D. CARLES DAMM

Si malgrat les misèries de la vida
us illumina el gresol de l'ideal,
bella gràcia teniu aconseguida:
sou lliure d'egoïsme material.

L'esperit, deslligat d'aquesta brida,
pot volar amb més força triomfal,
i trencar la rutina enterbolida
que ens ofega, avara i fatal.

Petgeu ferm, dicitit la nova via,
trocejant vells motllos masa antics,
que malversen preciosa energia.

Llurs ales donaran joves amics
amb fe, amb voluntat i simpatia,
i un llor coronarà vostres faties.

Acte seguit, nostre company de Redacció En Marí Esclusa, President de la mencionada secció de Cultura, llegí aquest vibrant discurs:

Senyores, Senyors:

Com a president de la Secció de Cultura del «Tennis Club San Celoni» permeteu-me que digui breus paraules amb motiu de l'acte que s'està celebrant.

Si la entrega d'un pergami d'honor, àlbum de firmes d'adhesió u ofrena d'un present que testimonï a determinada persona l'agraïment més sincer que en vers ella senten els donants, és sempre per motiu o causa justificada, mai ho és com ara, en l'ocasió present, en que per bon i encertat acord de nostra Societat «Tennis Club» va acordar-se nomenar a Don Carles Damm president honorari de la mateixa.

De tothom són coneguts les gestions i treballs morals i materials que per arribar allà on sòm, ha tingut de portar a terme amb entusiasme i fe exemplars.

Doncs ¿quina millor paga que enlairar-lo, per acord unànim, a la Presidència d'Honor d'aquest acoblament de voluntats, tendre lligam, encara, de cors i sentiments quin únic anhel i aspiració és veure gran, rica pròspera a la vila de nostres amors?

Perquè si sportivament aquesta entitat suara recent nascuda, no pot donar dies de glòria al poble a quin redós s'és formada, és en canvi motiu d'aproximació i relació entre la distingida colònia estiuenca, cada any més nombrosa que temporalment conviu a nostra vila, i als fills de la mateixa.

Es, després, sòlid pont on deixant, sense preocupar-se'n gens ni mica, que aigues tèrboles tranzitin impotens pels seus peus, sigui mitjà d'unió dels d'una banda i l'altra.

Es agrupació on les passions mesquines i les llúites de capelleta, hi tenen vedada l'entrada.

Mediteu, fills de Sant Celoni, sobre la significació de l'acte d'avui i recordeu que tant a la Presidència efectiva com a la Presidència honorària del «Tennis Club», hi tenim, ja des d'ara, a dos homes que no són fills de nostra vila, sinó que l'etzar o el destí les hi ha portat, però que l'estimen tant com nosaltres, com si en ella hi haguessin vist la llum primera i en ella oït, breçolant-los, les primeres i dolces cançons maternals.

Es temple on s'hi venera única i exclusivament un sol amor; l'amor a tot lo nostre.

I ja que ells es sacrifiquen i es desvetllen per al millor engrandiment i prosperitat d'aquest troç de terra nostrada, bella en tot temps i en tot temps formosa i alegre com donzella riallera, acoblem-nos tots els bons santcelonins al seu entorn per a que no defalleixin en l'obra començada,